

EMLÉKEZTETŐ

A CSAM 2019. szeptember 26-i összejöveteléről

Orosz Katalin: A szülés és születés kultúrájának hatása életünkre

A legtöbb ember vágyik arra, hogy közösségben, bensőséges kapcsolatban éljen, de a megvalósítása a jelenlegi társadalmi közegben akadályoztatva van. Alig van tudomásunk arról, hogy mit jelent az intimitásig eljutó kapcsolat, az együttműködés lehetősége az ember számára.

A legújabb kutatások szerint az anyaméhben az együttműködés egy azonnali válaszkészséget jelent: a baba minden mozdulatára reagál a méh. A születés után ezt kéne folytatni, az első 3 hónapban nem volna szabad le se tenni a babát. Ez tudná segíteni őt hozzászokni a megváltozott körülményeihez.

A születéskor bekövetkező erőszak (fogó, vákuum, oxitocin, stb.) mély nyomokat hagy a babában. A nehezített születést a baba az anyával azonosítja. Ilyen esetekben az anyuka később megmagyarázhatatlannak tűnő jelenségekkel is szembesülhet, például azzal, hogy a gyermeke, bár szereti, nem képes elviselni az érintését, közeledését.

Korunk problémái (a nem természetes élet és születés) gyakorivá teszik a sérüléseket, a stabil kötődés ritkán tud kialakulni. Az újszülötteknek és az 1 éves kor alatti gyermekeknek nincs jó tapasztalata, mert születésük után nem érezhették elég ideig az édesanyjukat, és sokan élték át az elhagyatottság, a becsapottság élményét. A szülés és a születés anomáliái csökkentik a szeretetre való képességet, és a traumák következtében akadályozottá válik a személyiség kifejlődése.

Michel Odent, a londoni Magzati Egészség Kutatóközpontot (Primal Health Research Center) alapítója (www.primalhealthresearch.org), az ember születés körüli életeseményei és későbbi egészségi állapota közti összefüggéseket kutatja. *Magzati egészség* című könyvében (1986) bizonyítja, hogy az ember belső egyensúlya a magzati korban és a születés körül (azaz a perinatális időszakban) alapozódik meg.

A zavart perinatális időszak miatt, a kutatási eredmények szerint, az emocionális és figyelemzavarok, az önpusztító viselkedés, az erőszakos cselekvések, a túlérzékenység, a skizofrénia megjelenése, és más személyiségzavarok előfordulása lehetnek a következmények. Az egészségesen működő család feltétele, hogy a babák természetes úton születhessenek meg. (A császármetszések ma 40 % -ot tesznek ki, ami csak 8-10 %-ban indokolt. További 30 %-ra tehető az „erőszakos” születések száma.)

Az anyánál bekövetkező traumatizáció megnehezítheti a következő gyermek vállalását is. Gyógyítani kell az anyákat! A feszültségek oldására kiváló módszer a könnyen elsajátítható progresszív relaxáció. A baba traumáinak gyógyítása kapcsán három hatékony technikát ismerünk: a Bowen technikát, a kranioszakrális terápiát és a shiatsu masszázst. A szülés traumáinak feldolgozása annál több „munkát” igényel, minél távolabb járunk annak időpontjától, ezért célszerű egy traumákkal terhelt szülés után minél hamarabb elvinni a babát terápiára.

A legdrámaibb hatása a szülés utáni szeparációnak van, mely ma is érinti még az újszülöttek 2/3-át. Kutatások igazolják a negatív következményeket: a baba azt éli át, hogy csak magára számíthat, neki nem segítenek, s később ezért nehezen fog bízni másokban, nem lesz együttműködő.

A Perinatus Alapítvány munkatársai a korai anya-gyermek kapcsolat felépítésére és mederben tartására törekednek, de más életkorokban is tudnak segítséget nyújtani az élmények újra strukturálásához.

Zárásként Dr. Benda József felvetette, hogy közösen kellene megtalálnunk a társadalom gyógyításának útját. Az előadó által bemutatott kutatási eredmények egyértelműen rámutatnak arra, hogy át kell alakítanunk a szülés-születés körülményeit a nemzet újjászületéséhez, és egy egészségesebb társadalom kibontakozásához.

Készítette: Karanczné Varga Éva és Benda József